

ภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์

วัวแหว โรงสะอุด

คำนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา วงการผู้สอนภาษาอังกฤษต่างมีความตื่นตัวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes หรือ ESP) ก้ามเอกด้วยเชื่อว่าเป็นการสอนภาษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม ลักษณะของทำราชการเรียนและหน้าที่ของภาษา (language functions) ก็มีลักษณะเฉพาะของกลุ่มไปด้วย ซึ่งที่ใช้เรียกจะมีต่อๆ กัน เช่น ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกร ภาษาอังกฤษสำหรับเจ้าหน้าที่โรงแรม เป็นทัน ในบทความนี้เขียนข้อเสนอความคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์ประจำบ้านของบริษัทพยาบาลว่ามีลักษณะโดยทั่วไปอย่างไร ทั้งนี้จะได้กล่าวถึงการสร้างหลักสูตรบทเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มคนบัญชาและข้อจำกัดเท่าที่มีเขียนในฐานะผู้สอนได้ประสบมา

1. ภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์ : ทำไมจึงถือว่าเป็น ESP

Mackay (1978) ได้ให้คำจำกัดความของ EAP ไว้ว่า หมายถึงการเรียนการสอนภาษาโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่าต้องการให้เกิดประโยชน์อะไรในบ้านปลาย โดยให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นหนทางให้ผู้เรียนก้าวไปสู่ชนน์ และเราอาจแบ่งวัตถุประสงค์ของการเรียน ESP ได้เป็น 3 ชนิด คือ

1.1 เพื่อให้มีคุณสมบัติตามที่งานอาชีพกำหนดไว้ (occupational requirements) เช่น เจ้าหน้าที่โทรศัพท์นานาชาติ นักบินพลเรือน

1.2 เพื่อจัดเป็นโปรแกรมฝึกงานสำหรับคนบางอาชีพ (vocational training program) เช่น บุคลากรระดับต่างๆ ของโรงพยาบาล

1.3 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการหรือวิชาชีพ (academic or professional study) เช่น วิศวกรรมแพทย์ กฎหมาย

นักการศึกษาหลายท่านมีความคิดในเรื่องความหมายของ ESP แตกต่างกันออกไปบ้างในแต่ละข้อถือก่อน แต่เราขอสรุปกว้างๆ ได้ว่า ESP ควรจะมีลักษณะโดยทั่วไป ดังนี้คือ

1. ความมีลักษณะเฉพาะทั้ง

คำว่า “เฉพาะ” (specific) ใน ESP จะเน้นถึงความเฉพาะในเรื่องของ “วัตถุประสงค์” ของการเรียนเป็นสำคัญว่าต้องการเรียนเพื่อให้เกิดผลอะไร เช่น เพื่อเอาไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพประจำวัน หรือเพื่อสามารถสื่อสารและแสดงบทบาท (perform a role) ในงานอาชีพของตนเป็นภาษาอังกฤษได้สนอกหนึ่งจาก การใช้ภาษาแม่

2. ข้อจำกัดเรื่องเวลา

ESP อาจที่ความรวมไปถึงการเรียนการสอนแบบเข้มหรือแบบเร่งรัด (intensive) แต่นักการศึกษาบางท่านคิดว่าหลักสูตรอาจยืดไปได้ถึง 1 ปี ความสำคัญอยู่ที่ว่าครั้งผู้สอนจะจัดการเรียนการสอนในลักษณะใดเมื่อมีช่วงไม่ให้สอนเพียง 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3. อายุและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ผู้เรียนจะไม่ใช่เด็กนักเรียนที่มีอายุน้อย ๆ แต่จะเป็นผู้ใหญ่ซึ่งประกอบอาชีพแล้วหรือกำลังจะประกอบอาชีพ นอกจากผู้เรียนเหล่านี้ได้เคยเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) มาแล้วเมื่อเรียนในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย จึงจัดให้เวลาเรียนไม่ใช่ผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษแต่เป็นผู้ที่กลับมาพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษใหม่ ดังนั้นระดับของผู้เรียนจึงจัดว่าอยู่ในระดับหลังผู้เริ่มก้นเรียน (post beginner) หรือระดับกลาง (intermediate) ก็ได้

4. การจัดการเรียนการสอน

หลักสูตร ESP จะต้องจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียน (learner-centred) คือ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการและจุดมุ่งหมายของผู้เรียนเป็นหลัก การเลือกเนื้อหา วิธีการเรียนการสอนควรจะได้รับการกำหนดจากผู้เรียนด้วยเพื่อว่ากิจกรรมทุกอย่างในห้องเรียนที่เกิดขึ้นจะเอื้อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและแสดงบทบาทตามที่จำเป็นต้องใช้ในงานอาชีพของตน ได้สมจริงและได้ผลตามความมุ่งหมาย (Brumfit, 1977)

ภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์ก็มีลักษณะครอบคลุมถึงทั่วไปมาแล้วข้างต้น คือ เป็นการสอนภาษาอังกฤษให้แก่แพทย์ที่ประกอบอาชีพแล้วและมีความต้องการจะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในขณะทำงานกับชาวต่างประเทศ แพทย์เหล่านี้มีประสบการณ์และความรู้ในวิชาชีพของตนเป็นอย่างดีและมีพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษพอสมควร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้พวากแพทย์ จึงต้องมีการศึกษาถึงจุดมุ่งหมายและความต้องการของพวากแพทย์เป็นสำคัญ การเลือกเนื้อหา วิธีการสอนและกิจกรรมจึงต้องเป็นสิ่งที่มีความยืดหยุ่น และต้องปรับให้เข้าสถานการณ์อย่างมาก

2. ที่มาของจัดการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับแพทย์ประจำบ้าน ชั้นบีที่ 1 ของศิริราชพยาบาลมหาวิทยาลัยมหิดล

สำนักงานการศึกษาหลังปริญญาคณภาพแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ได้มีการจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงทางวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกสาขาต่าง ๆ สำหรับแพทย์ประจำบ้านชั้นบีที่ 1 ชั้นทุกบีโดยมีหลักสูตร 1 ปี (52 สัปดาห์) แบ่งเป็นวิชาเอก 24 หน่วยกิตซึ่งเป็นวิชาเฉพาะสาขาของแพทย์ประจำบ้านแต่ละคน ส่วนวิชาโทแบ่งออกเป็น 3 วิชา คือ

- ภาษาอังกฤษ 2 หน่วยกิต
- วิทยาศาสตร์พื้นฐาน (Basic Science) 3 หน่วยกิต
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารราชการ 1 หน่วยกิต

ภูมิหลังของผู้เรียน

แพทย์ประจำบ้านชั้นบีที่ 1 เหล่านี้เคยเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 มาแล้วเมื่อเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นบีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยมหิดลหรือโรงเรียนแพทย์อื่น ๆ และได้ห่างเหินการเรียนภาษาอังกฤษในชั้น

เรียนมาคลอจันจบเป็นแพทย์ผู้ที่ได้เดินทางไปทำงานใช้ทุนรัฐบาลในสำเนาและจังหวัดต่างๆ เป็นเวลาครบ 2 ปี จึงมาสมัครเป็นแพทย์ประจำบ้าน 医师 เหล่านี้ส่วนใหญ่จะต้องไปช่วยงานในโรงพยาบาลผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการในโรงพยาบาลตามต่างจังหวัด จึงจัดให้เป็นแพทย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพของตนเป็นอย่างดี ส่วนความรู้ภาษาอังกฤษนั้นทักษะที่ใช้อยู่ค่อนข้างสม่ำเสมอ คือ ทักษะการอ่านเพื่อการต้องอ่านเอกสารทางการแพทย์ และคำราเพื่อเพิ่มพูนความรู้อยู่ตลอดเวลา ส่วนทักษะการพิมพ์ การพูด หรือการเขียนมีโอกาสใช้บ่อยมาก แต่ผู้เรียนเหล่านี้เคยเป็นนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาดีและสนใจในการเรียนมากมาก่อน เมื่อมาได้รับการพัฒนาภาษาอังกฤษแล้วน้อยในชั้นเรียนก็สามารถติดตามบทเรียนได้ค่อนข้างเร็ว.

อายุของผู้เรียน

ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะมีอายุระหว่าง 27–30 ปี

3. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis)

เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในห้องเรียน ก่อให้เกิดหลักสูตรอาจารย์แพทย์ผู้ประสานงานด้านหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ให้ร่วมกันสำรวจความต้องการของผู้เรียนว่าต้องการให้จัดเนื้อหาวิชาไปในลักษณะใด เน้นทักษะใด และต้องการจะบรรลุตามที่หมายของผู้เรียนในเรื่องใด รวมทั้งถามเรื่องเวลาเรียนที่สะดวกด้วย การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนทำในหลายลักษณะ เช่น ออกแบบสำรวจ แบบสอบถาม สมภาษณ์เป็นส่วนตัว รวมทั้งการประเมินผลรายวิชาของผู้เรียนในชั้นเรียนรุ่นเก่า ๆ ด้วย ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่า ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัสดุประสงค์ต่อไปนี้ (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

- เพื่อให้สามารถสอบผ่านข้อสอบ “Foreign Medical Graduate Examination in the Medical Science” ซึ่งจัดสอบโดยคณะกรรมการแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียสหรัฐอเมริกา ข้อสอบชนิดนี้มีไว้เพื่อทดสอบความรู้ทางการแพทย์และภาษาอังกฤษของแพทย์ที่จะไปทำงานหรือศึกษาต่อเพื่อให้ได้รับบัตรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ข้อสอบจะมี 2 ส่วน ส่วนแรกจะเป็นการทดสอบความรู้ในวิชาชีพ ซึ่งแพทย์ไทยจะทำคะแนนได้สูงเกิน 75 % ที่กำหนดไว้ แต่ส่วนใหญ่จะไม่ผ่านข้อสอบส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ

2. เพื่อให้สามารถสอบผ่านข้อสอบ “Foreign Medical Graduate Examination in the Medical Science” ซึ่งจัดสอบโดยคณะกรรมการแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียสหรัฐอเมริกา ข้อสอบชนิดนี้มีไว้เพื่อทดสอบความรู้ทางการแพทย์และภาษาอังกฤษของแพทย์ที่จะไปทำงานหรือศึกษาต่อเพื่อให้ได้รับบัตรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ข้อสอบจะมี 2 ส่วน ส่วนแรกจะเป็นการทดสอบความรู้ในวิชาชีพ ซึ่งแพทย์ไทยจะทำคะแนนได้สูงเกิน 75 % ที่กำหนดไว้ แต่ส่วนใหญ่จะไม่ผ่านข้อสอบส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ

- เพื่อให้สามารถออกฟอร์มต่าง ๆ เป็น ภาษาอังกฤษได้
- เพื่อให้สามารถเขียนประวัติตนเอง (curriculum vitae) และจดหมายภาษาอังกฤษเพื่อสมัครเรียนต่อ ขอทุนวิจัย ขอทุนคุณในต่างประเทศได้

- เพื่อให้สามารถสนับสนุนหรือสนับสนุนกับคนไข้ที่เป็นชาวต่างประเทศ หรือแพทย์ผู้เชี่ยวชาญต่างชาติที่มาร่วมทำงานได้

5. เพื่อให้สามารถเข้าใจการบรรยายของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นชาวต่างประเทศในที่ประชุมได้

6. เพื่อให้สามารถเสนอรายงานหรือบทความเห็นภาษาอังกฤษในที่ประชุมนานาชาติได้

7. เพื่อให้สามารถเข้าร่วมการอบรม สมัมนาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษได้

8. เพื่อให้สามารถอ่านเอกสารทางการแพทย์ได้เข้าใจลึกซึ้ง

ทักษะที่ผู้เรียนต้องการเรียนมากที่สุดคือการอ่าน เพื่อคิดว่าได้ฝึกฝนด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลาแล้ว

ส่วนเนื้อหาวิชานี้ ^{นี่}เรียนเสนอแนะว่าควรเป็นเรื่องราวที่ทันสมัยและนำเสนอในเกี่ยวกับวงการแพทย์ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นเนื้อหาที่เจาะลึกด้านการแพทย์และใช้ศัพท์เทคนิคเฉพาะมากนักเพื่อเรียนค้นความมากอยู่แล้ว ผู้เรียนต้องการใช้ความรู้ทั่วไปในการแพทย์มาเป็นตัวตัดสิน เพื่อจะได้ฝึกสื่อสารความคิดเห็นนับเป็นภาษาอังกฤษมากกว่า

จะเห็นได้ว่าการสำรวจความต้องการของผู้เรียนให้ประยุกต์อย่างยิ่งท่อผู้จัดหลักสูตรและผู้สอน เพราะเป็นข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง (specialism) และความต้องการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยนำทางให้ครุพัฒน์เลือกเนื้อหาหัวข้อของภาษา การใช้ภาษาและชนิดของภาษาว่าควรเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องขึ้น (Mackay และ Mountford, 1978 : Allwright และ Allwright, 1977)

4. การวางแผนหลักสูตร (Syllabus Design)

จากการศึกษาความต้องการของผู้เรียนและผลงานวิจัยที่นักการศึกษาหลายท่านเคยทำผ่อนปรนให้ประมวลหลักสูตรไว้คร่าวๆ ว่าหลักสูตรควรจะครอบคลุมการสอนทั้ง 4 ทักษะ ในรูปของทักษะสมมตัน (integration) แทนหลักสูตรที่ว่างไว้ นี่จะมีการปรับเปลี่ยนต่อไปตามความต้องการของผู้เรียนตลอดเวลา ดังที่ Allwright และ Allwright (1977) แนะนำว่าการสำรวจความต้องการของผู้เรียนเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่องและไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เฉพาะตอนเริ่มหลักสูตรเท่านั้น เนื้อหาที่จะสอนควรเป็นการท่องร่อง พุดคุยระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในระหว่างที่การเรียนการสอนเกิดขึ้นตลอดเวลา งานกว่าจะจบหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์ประจำบ้าน ศิริราชพยาบาล

4.1 ทักษะการพึง

สื่อที่ใช้พึง	วัตถุประสงค์ของการพึง
ก. บทสนทนา	ก. ถาม/ตอบบทสนทนา
ข. คำบรรยาย, รายงาน	ข. Ճับดับเบิลโดยสรุป/โดยละเอียด
ค. การอภิปราย, การประชุม	ค. เขียนรายงาน จ. พูด/เขียนวิเคราะห์

4.2 ทักษะการพูด

แบบของการพูด	วัตถุประสงค์ของการพูด
ก. สนทนา	ก. ถาม/ตอบเรื่องทั่วไปและเกี่ยวกับวิชาชีพ
ข. สัมภาษณ์	ข. ถามหาเหตุผล/ให้เหตุผล, อธิบายความ
ค. อภิปราย/บรรยาย	ค. สั่งงาน จ. ให้คำแนะนำ, คำเตือน จ. วิเคราะห์, วิจารณ์

4.3 ทักษะการอ่าน

สื่อในการอ่าน	วัตถุประสงค์ของการอ่าน	แบบของการอ่าน
ก. บทความ/รายงาน	ก. เพิ่มพูนความรู้และค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหนังสือ	ก. จับใจความสำคัญ
ข. การเสนอข้อมูลโดยใช้แผนภูมิ, ตาราง	ข. นำไปเปรียบหรือเขียนวิเคราะห์	ข. จับรายละเอียด
ค. คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง/คำเมือง	ค. เสนอบบทความ, ทำรายงาน/วิจัย	ค. เปรียบเทียบ
ง. งานวิจัย/การทำทางการแพทย์		ง. ตีความ จ. สรุปความ ฉ. วิเคราะห์วิจารณ์

4.4 ทักษะการเขียน

สิ่งที่ใช้เขียน	วัตถุประสงค์ของการเขียน	แบบของการเขียน
ก. คำสั่ง	ก. สั่งงาน	ก. บรรยาย
ข. แบบฟอร์ม, จดหมาย	ข. สรุปความ	ข. ให้คำจำกัดความ
ค. บันทึก	ค. รายงานผล	ค. ให้คำอธิบาย
ง. บทความ, รายงาน	ง. วิเคราะห์วิจารณ์	ง. จัดประเภท ฉ. คงสมมติฐาน

4.5 ทักษะการแปล

สำหรับทักษะการแปล ผู้อาจารย์แพทย์ผู้ประสานงานหลักสูตรนี้เป็นผู้กำหนดว่าแพทย์ทุกคนจะต้องแปลวิจัยหรือรายงานของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาของตน ซึ่งได้รับการพิมพ์ในวารสารแพทย์ต่างประเทศค่อนละ 12 เรื่อง โดยมีกำหนดคส่งก่อนการสั�สุ��หลักสูตรภาษาอังกฤษ และอาจารย์แพทย์จะเป็นผู้ตรวจคัดเลือกงานแปลวิจัยเด่นเพื่อพิมพ์ลงใน “สารศิริราช” ซึ่งเป็นวารสารทางการแพทย์ของมหาวิทยาลัย ผู้สอนภาษาอังกฤษจะช่วยด้านทักษะการแปลเพียงแนะนำให้เห็นว่ารายงานผลการทดลองหรือการวิจัยจะประกอบไปด้วย 7 หัวข้อ คือ

1. บทคัดย่อ
2. คำนำ (ภูมิหลังทางทฤษฎี)
3. เครื่องมือที่ใช้
4. วิธีดำเนินการ
5. ผลที่ได้
6. การอภิปรายผล
7. ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ พร้อมกันนี้ผู้สอนจะแนะนำให้ผู้เรียนสังเกตการใช้ภาษาของเจ้าของงานวิจัยด้วย เช่น เมื่อบรรยายถึงวิธีดำเนินการมักใช้ Passive Voice ในรูป Past Tense เป็นต้น (Tony Dudley-Evans, 1977)

5. การสร้างบทเรียน

บทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์บางส่วนอาจถูกเลือกมาจากการที่มีจำนวนเช่น *A Manual of English for the Overseas Doctor, English for Doctors and Nurses* ของ Joy Parkinson, *Doctor-Patient Communication skills* ของ C.N. Candlin และคนอื่น ๆ และ *Practice in Medical English* ของ K. Methold และ C. Methold เป็นต้น บางส่วนผู้สอนอาจถูกเลือกขึ้นจากหนังสือพิมพ์หรือบุคคลที่น่าสนใจในนิตยสารต่าง ๆ เช่น *Reader's Digest, Time* หรือวารสารทางการแพทย์อื่น ๆ และสร้าง Task หรือแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ เองให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านและภาษาที่ใช้ในเรื่องนั้น ๆ สิ่งที่ผู้สอนเลือกต้องคำนึงถึงอย่างมากคือความมีลักษณะสมจริง (authenticity) ของ Text คือ ต้องแนวใจว่าเป็นภาษาและเนื้อร้องที่พูดแพทย์จะต้องได้อ่าน ได้ฟังและได้ทำกิจกรรมท่านองนั้น ๆ จริง และไม่ควรจะทำให้ text ง่ายขึ้นกว่าที่เป็นจริงด้วย

6. กิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียน

ส่วนใหญ่แล้วเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะสัมพันธ์กัน เช่น พัฒนาบทเรียนแล้วจดบันทึก (take note) หรือตอบคำถามข้างท้าย สมมติฐานเพื่อกรอกแบบฟอร์มจากนั้นอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกันเพื่อสามารถทำกิจกรรมที่กำหนด เช่นการอภิปรายกลุ่ม รายงานป้าเปล่าหรือเขียนรายงานส่ง เขียนสรุปหรือเขียนโครงร่าง (Outline) โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมที่ผู้สอนมักจะนำมาใช้ในห้องเรียนได้แก่

- 6.1 การสัมภาษณ์
- 6.2 การอภิปรายกลุ่มและรายงาน (ป้าเปล่า, เป็นตัวเขียน)
- 6.3 การเล่นบทบาทสมมุติ (role-playing)
- 6.4 การส่งถ่ายข้อมูล (information transfer) จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ เป็นตัวเขียนหรือการบรรยายป้าเปล่า
- 6.5 การแลกเปลี่ยนข้อมูล (information sharing) เช่น จัดกิจกรรมการอ่านหรือการพั่งแบบ jigsaw เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา (Problem-solving)
- 6.6 การสร้างสถานการณ์จำลอง (simulation) เช่นจัดให้มี Case Conference ย่อย ๆ ขึ้นในห้องเรียน และให้ผู้เรียนทำการวินิจฉัยโรค เป็นต้น

เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการใช้วัสดุการสอนหลายอย่างช่วยประกอบด้วย เช่น รูปภาพ แผ่นใสและเครื่องฉายข้ามศีรษะ เครื่องเทปบันทึกเสียง (ช่องบางครั้งมีการแบ่งกลุ่มจำเป็นต้องใช้มากกว่า 1 เครื่อง) และแบบบันทึกภาพ

7. บทบาทของครูผู้สอน

ครูผู้สอนจะทำหน้าที่ในห้องเรียนดังนี้ คือ

- 7.1 เป็นผู้เลี่ยงผู้เรียนเมื่อมบัญชาเกิดขึ้น เช่น ไม่เข้าใจคำศัพท์ หรือการออกเสียงคำบางคำ
- 7.2 ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักรู้ถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในสถานการณ์การใช้ภาษา เมื่อจำเป็น

7.3 จดบันทึกและวิเคราะห์ว่าผู้เรียนมีปัญหาด้านภาษาอะไรห่างจากกรรมการ ฯ ในรูปได้แล้วทำแบบฝึกหัดซ้อมเสริมให้ในชุดนั้น บทเรียนบางครั้งจะอยู่ในรูปบทเรียนที่ใช้ศักราชวัยแทนเอง มีคำอธิบายย่อ ๆ และเฉลยประกอบ

7.4 ให้ feedback อย่างสร้างสรรค์แก่สิ่งที่ผู้เรียนเสนอหรือรายงานหน้าชั้นหรือในกลุ่ม

ส่วนสิ่งที่ผู้สอนก้องพยาบาลหลักเลี้ยง คือ การขัดจังหวะการทำกิจกรรมกลุ่มของผู้เรียนชั้นบางครั้งมีการอภิปรายกันด้วยภาษาที่ใช้ศัพท์เทคนิคเฉพาะอย่างมาก เพราะเป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มนี้มีผู้สอนเข้าไปในกลุ่มแต่ไม่สามารถติดตามเรื่องที่พูดอยู่ได้ทำให้ผู้เรียนต้องพยายามอธิบายเนื้อหา ฯ เป็นภาษาง่ายให้ผู้สอนฟังอีกทั้งนั้นเป็นการขัดจังหวะที่ต้องการสื่อสารอย่างยิ่ง

8. การทดสอบและการประเมินผล

ก่อนเริ่มเรียนหลักสูตรนั้นผู้เรียนจะทำข้อสอบ pre-test 1 ชุด เป็นการทดสอบประสมทักษะทางการใช้ภาษาทั่วไป (proficiency) เพื่อผู้สอนจะได้มีแนวทางและเกณฑ์ค่าไว้ ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นความรู้ทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเพียงไร ส่วนขณะทำการเรียนการสอนดำเนินไปจะเห็นความก้าวหน้าในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้โดยประเมินจากกิจกรรมที่เข้าเหล่านี้สามารถทำได้ในห้องเรียน และเมื่อจบหลักสูตรผู้เรียนจะต้องเข้าสอบ final โดยข้อสอบจะมี 3 ส่วน คือ การฟัง การเขียนและการอ่าน เนื้อเรื่องของข้อสอบจะเป็นสิ่งใหม่ที่ผู้เรียนไม่เคยเห็นมาก่อน (unseen passages) แต่จะมีศัพท์บางคำ และลักษณะการใช้ภาษา (language functions) เมื่อันกับที่เคยเรียนมาแล้ว ข้อสอบการฟังจะเป็นข้อสอบแบบเลือกคำตอบ ส่วนการอ่านจะเป็นการตอบคำถามทดสอบความเข้าใจ การส่งถ่ายข้อมูลจาก text เป็นตารางหรือแผนภูมิ และการเขียนจะเป็นการทำของการเขียนสรุป การทำข้อทดสอบโคลัช เป็นทัน ผู้เรียนที่สอบไม่ผ่านจะต้องสอบแก้ตัวภายใน 2 สัปดาห์หลังจากการประกาศผลสอบ หากยังสอบไม่ผ่านอีก ก็จะต้องเรียนภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่งในปีต่อไปจึงจะได้ประกาศนียบัตร

สรุป

การสอนภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์เป็นงานที่ท้าทายและน่าสนใจอย่างมาก ถ้าผู้สอนมีเวลาเตรียมตัวและมีความพร้อมที่จะเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับทางการแพทย์ด้วย เพื่อให้สามารถติดตามเนื้อหาที่ผู้เรียนอภิปรายกันเองได้หนึ่งสื่ออ้างอิงที่ผู้สอนภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์ควรอ่านเพื่อเพิ่มความเข้าใจก่อนการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ *A Short Textbook of Medicine* โดย J.C. Houston และคุณอื่น ๆ *Bedside Diagnosis* โดย C. Seward และสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ คือ พจนานุกรมที่รวมศัพท์ทางแพทย์ ซึ่งจะให้ทักษะอ่านและความหมาย หนังสืออ้างอิงเหล่านี้จะช่วยให้ผู้สอนมีความมั่นใจขึ้นว่า ตนเองมีความรู้บ้างในสิ่งที่ผู้เรียนของตนกำลังกล่าวถึง มีลักษณะเหล่าจะกล้ายเป็น “คนนอก” ของวงการสนทนาหรือการอภิปรายของผู้เรียนโดยสันเชิง

អង់គ្លេសទំនើងទី

- Allwright, Joan and Allwright, Richard. "An approach to the Teaching of Medical English", *English for Specific Purposes*. Susan Holden (ed.), Modern English Publications Limited, 1977.
- Brumfit, C. "Commonsense about ESP", *English for Specific Purposes*. ed. Susan Holden, Lou gborough : Modern English Publications Limited, 1977.
- Candlin, C.N. et al. *DOPACS : Doctor-Patient Communication Skills*. University of Lancaster Medical Recording Service Foundation. (undated).
- Dudley-Evans, Tony. "Planning a Course for Science and Engineering Students", *English for Specific Purposes*. ed. Susan Holden, Lou gborough : Modern English Publications Limited, 1977.
- Houston, J.C. et al. *A Short Textbook of Medicine*. 4 th ed. London : English Universities. Press, Unibooks, 1972.
- Mackay, Ronald. "Identifying the Nature of the Learner's Needs", *English for Specific Purposes*. eds. Mackay and Mountford. London : Longman Group Limited, 1978.
- Methold, K. and Methold, C. *Practice in Medical English*. London : Longman, 1975.
- Parkinson, Joy. *A Manual of English for the Overseas Doctor*. Edinburgh : Churchill Livingstone/ Longman, 1976.
- _____. *English for Doctors and Nurses*. London : Evans, 1978.
- Robinson, Pauline. *ESP (English for Specific Purposes)*. Oxford : Pergamon Press, 1980.
- Seward, C. *Bedside Diagnosis*. Edinburgh : Churchill Livingstone, 1974.

ภาคผนวก

ตัวอย่างเหล่านี้คือตัวอย่างบางส่วนของบทเรียนที่ใช้สำหรับสอนแพทย์ประจำบ้านชั้นปีที่ 1

Note-taking

Describing a sequence of events

Listening

Practice A

- Before listening to the tape, read through the following question topics.

Digestion ?	Alcohol ?
Bowels ?	Sex ?
Weight ?	Anxiety ?
Tobacco ?	

- Now listen to the tape and, as you listen, make brief notes on the patient's replies to each of the question topics above.

(*Mr. Peters has come to consult the doctor about his general health.*)

DOCTOR: Good evening, Mr. Peters. What's the problem?

Mr. PETERS: I hope I'm not wasting your time. I don't like to bother you unnecessarily, but I've been feeling under the weather for two or three days now, and I want to get it sorted out.

DOCTOR: What do you mean by saying you're feeling under the weather? Is it anything in particular?

Mr. PETERS: No, not really. I'm getting the odd headache now and then and I had a nosebleed this afternoon—while I was playing football. That hasn't happened to me since I was a boy.

DOCTOR: All I've ever seen you for is bumps and bruises. Have you had any indigestion? Diarrhoea? Lost any weight? Anything like that?

Mr. PETERS: No. I'm eating well, sleeping well....haven't had a day off work....

DOCTOR: Do you smoke?

Mr. PETERS: No. And I don't drink much, either.

DOCTOR: What about your sex life?

Mr. PETERS: About average, I suppose. My wife and I have sex about twice a week, so, um, no problems with that.

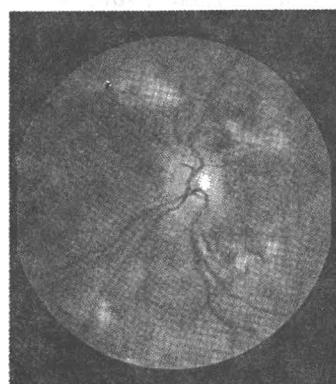
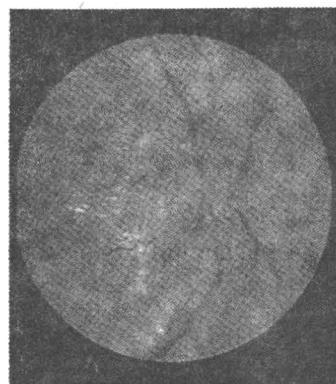
DOCTOR: Any problems at work?

Mr. PETERS: No. Nothing. In fact, when I think about it, there's nothing I can really put my finger on.

DOCTOR: Never mind. Slip off your shirt and trousers, and I'll have a look at you.

- Listen to the conversation again. When you feel that you have understood it completely, do the exercises below.

- Look back at the list of question topics. Which question topic is missing from the list?
- How often does the patient get headaches? How often does he suffer nosebleeds?
- Complete this statement: 'I've been.....weather.' What does it mean?

Retinal complications of uncontrolled hypertension

THE PROCESS OF AGING

Time affects our daily lives.

- Physical Effects of Time

- growing up
- _____ [number of years]
- growing old
- _____ [number of years]
- we grow old from birth to death

Scientists hope to increase the human lifespan.

- Method

- diet
 - exercise
 -
 -
 -
- [Give other examples.]

- Effects

- symptoms of aging may be _____
 - failing hearing, taste, smell, eyesight
 -
 -
 -
 - mental symptoms
 - loss of _____
 - senile behavior
- [Give other examples.]
- [Give an example.]

Growing old may take longer and be more pleasant.

Follow-up Questions

1. When does the process of growing old begin in a person's life?
2. What is the average lifespan for Americans today?
3. What are the physical symptoms of the aging process?
4. What is an example of senility?
5. How can the aging process be slowed down?
6. Which of the following sentences best describes the main idea in the presentation?
 - a. The process of aging can be slowed down.
 - b. Scientists hope to eliminate aging.
 - c. People should eat a good diet and exercise regularly.

Paragraphs of Cause and Effect

Study the following notes, the diagram, and the paragraph below. The paragraph is based on the notes and diagram.

NOTES

General statement:

Caffeine can trigger psychoses in some mental patients.

Definitions :

Caffeine: stimulant found in coffee.

Neurotransmitters: sets of chemicals that carry information between the nerve cells to the brain.

Cause-and-Effect Analysis

A mental patient drinks a large amount of coffee.

The caffeine acts on the brain.

An imbalance of neurotransmitters is produced.

More than one set of neurotransmitters start working.

The brain is flooded with more information than it can handle.

The patient may exhibit psychotic behavior.

MODEL PARAGRAPHIC

Recent research has suggested that caffeine, the stimulant found in coffee, can trigger psychoses in some mental patients. It does this by acting on a set of chemicals in the brain called neurotransmitters, which carry information between the nerve cells of the brain. It seems that if a mental patient drinks a large amount of coffee, the caffeine acts on the brain, causing an imbalance of neurotransmitters. At this point, more than one set of neurotransmitters starts operating, flooding the brain with more information than it can handle. Under these conditions, the patient may exhibit psychotic behavior.

ACTIVITY Study the notes and diagram on the next page, then write a unified and coherent paragraph based on the notes and diagram. The subject is the relationship between emotional problems and diet.

NOTES

General statement :

Some doctors believe that emotional problems can result from a poor diet.

Definitions :

Refined carbohydrates : sugar or alcohol.
Hypoglycemia : the condition of having low blood sugar.

Pancreas : a gland that controls the metabolism of blood sugar by secreting insulin.

Cause-and-effect analysis

A person eats a diet high in refined carbohydrates.

Sugar enters the body quickly in large amounts.

The pancreas is overworked.

After years of this diet, the pancreas becomes abnormal.

The pancreas secretes too much insulin.

Insulin metabolizes the sugar too quickly.

The blood sugar level drops too low.

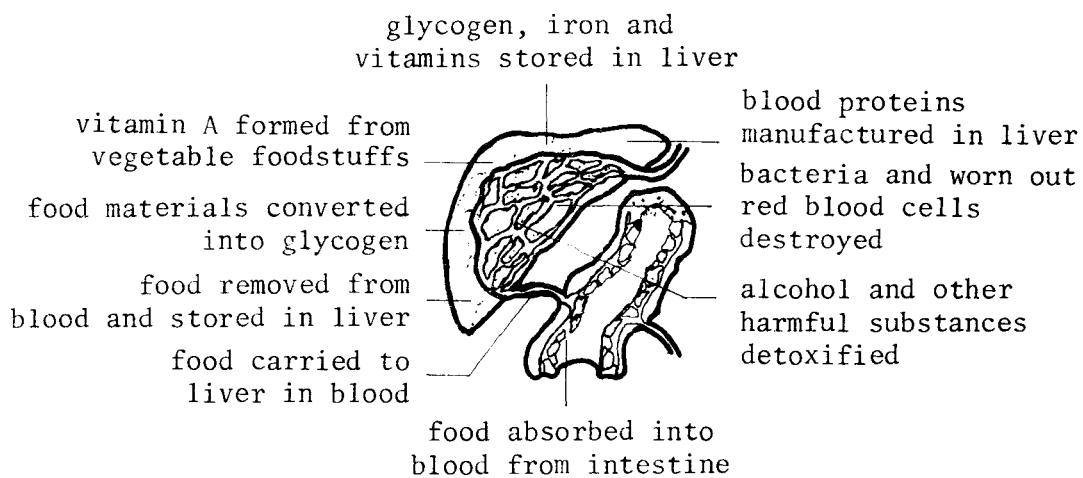

feelings of depression

feelings of anxiety mental confusion

Information Transfer

Look at this diagram.

Now complete this description :

The liver is the largest organ in the body and has many important functions connected with the digestion, manufacture and control of substances in the blood. When food has been... into the blood from the intestine, it is ... to the liver, where it is ... and ... Certain food materials... into glycogen in the liver. Vitamin A ... from substances in vegetable foods. Blood proteins... also ... in the liver. Glycogen, iron, and vitamins A, D and B ... in the liver. Bacteria and worn out red blood cells ... and alcohol and other harmful substances in food... as a result of processes in the liver. Another important function of the liver is the secretion of a digestive juice known as ... which... the fatty substances in food.